

Ikt. sz.: NJB-42/25-5/2025.

NJB-12/2025. sz. ülés
(NJB-48/2022-2026. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Népjóléti Bizottságának**
2025. december 8-án, hétfőn, 10 óra 03 perckor
az Országház Hazai Samu báró termében (földszint 66.)
megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

<i>Az ülés megnyitása, a határozatképesség megállapítása, a napirend elfogadása</i>	<i>5</i>
<i>Tájékoztató a meddőségi ellátórendszer átalakításának tapasztalatairól</i>	<i>5</i>
<i>Az elnök bevezetője</i>	<i>5</i>
<i>Dr. Takács Péter tájékoztatója</i>	<i>7</i>
<i>Hozzászólások</i>	<i>11</i>
<i>Dr. Takács Péter reflexiói</i>	<i>16</i>
<i>Egyebek</i>	<i>20</i>
<i>Az ülés berekesztése</i>	<i>22</i>

Napirendi javaslat

1. Tájékoztató a meddősségi ellátórendszer átalakításának tapasztalatairól
Előadó:
Dr. Takács Péter egészségügyi államtitkár
2. Egyebek

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: Varga Zoltán (DK), a bizottság elnöke

Dr. Kovács József (Fidesz), a bizottság alelnöke
Kovács Sándor (Fidesz), a bizottság alelnöke
Dr. Mészáros Lajos (Fidesz), a bizottság alelnöke
Dr. Pesti Imre (Fidesz), a bizottság alelnöke
Dr. Komáromi Zoltán (DK), a bizottság alelnöke
Bartos Mónika (Fidesz)
Hornung Ágnes (Fidesz)
Horváth László (Fidesz)
Dr. Selmeczi Gabriella (Fidesz)
Sebők Éva (Momentum)
Szabó Timea (Párbeszéd)
Varga Ferenc (független)

Helyettesítési megbízást adott

Dr. Tapolczai Gergely (Fidesz) dr. Pesti Imrének (Fidesz)
Hollik István (KDNP) dr. Selmeczi Gabriellának (Fidesz)

A bizottság titkársága részéről

Dr. Buksza Zsolt bizottsági főmunkatárs

Meghívott

Hozzászóló

Dr. Takács Péter államtitkár (Belügyminisztérium)

Megjelent

Sevcsik-Magyar Anna (Élet.Érzés Egyesület)

(Az ülés kezdetének időpontja: 10 óra 03 perc)

Az ülés megnyitása, a határozatképesség megállapítása, a napirend elfogadása

VARGA ZOLTÁN (DK), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Tisztelt Bizottság! Tisztelt Vendégeink! Tisztelt Államtitkár Úr! 10 óra 3 perc van. Örömmel veszem, hogy látom önöket. Egy picikét késve kezdjük az ülést, de valószínűleg - és nem akarok itt most nagyon poénos lenni vagy poénosra venni a figurát - fontos témáról fogunk beszélni, de hát kezdtem aggódni, hogy önök is olyanok, mint a Lázár János féle MÁV, hogy nem siet, nem késik, jön, amikor jön. Örömmel látom önöket.

Nagy tisztelettel köszöntöm, még egyszer, Takács Péter államtitkár urat és stábját. Az ülést megnyitom, megállapítom, hogy határozatképesek vagyunk. Ismertetném a helyettesítéseket. Hollik István képviselő urat helyettesíti Selmeczi Gabriella képviselő asszony, dr. Tapolczai Gergely képviselő urat pedig dr. Pesti Imre alelnök úr fogja helyettesíteni a mai ülésünkön.

Nyilvánvaló módon tisztában vagyunk mindnyájan azzal - itt inkább csak a sajtó képviselőit tájékoztatnám a mai ülésünk napirendjéről, hiszen közösen beszéltük azt meg, hogy rendkívüli ülést fogunk tartani, amelyben én bírtam a kormánypárti képviselők ígéretét, hogy ezt az ülést ezen a héten meg fogjuk tudni tartani, és nagy öröömre szolgál, hogy ez valóban így is van. A napirendi pontokat kiküldtem, tehát összesen egy érdemi napirendi pontunk van: Tájékoztató a meddőségi ellátórendszer átalakításának tapasztalatairól, illetve az egyebek.

A meghívóban szerepelt ez az egy napirendi pontunk. Nyilván mindenki felkészült az ülésre, ennek az érdekességeiről azért majd fogok még néhány szót ejteni, de először el kell fogadjuk a napirendünket. Kérdezem, ki az, aki elfogadja a kiküldött meghívóban szereplő napirendet. Kérem, kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* Megállapítom, hogy egyhangú, de azért teszünk egy ellenpróbát. *(Senki sem jelentkezik.)* Ki az, aki nem támogatta? *(Senki sem jelentkezik.)* Ki az, aki tartózkodott? *(Senki sem jelentkezik.)*

Megállapítom, hogy a bizottságunk egyhangúlag készen áll arra, hogy megtárgyalja a mai, nagyon fontos napirendi pontunkat.

Tájékoztató a meddőségi ellátórendszer átalakításának tapasztalatairól

Az elnök bevezetője

Nyilván a sajtó képviselői számára izgalmas az, hogy milyen kronológiája volt ennek a mai ülésünk előkészítésének. Tudjuk azt nagyon jól, hogy a kormánypártok, illetve a bizottság fideszes tagjainak többsége nyújtott be egy olyan törvényjavaslatot, melynek először a tárgysorozatba vételéről döntött a bizottságunk, ezt elfogadtuk. Ez a petesejt-donációval volt kapcsolatos.

A kormány támogatta azt, hogy kerüljön a plenáris ülés elé maga a törvényjavaslat. A plenáris ülés első olvasatban ezt végigvitázta. Visszakerült a bizottságunk elé, ahol már a benyújtott módosító javaslatokról döntött a bizottság. Nyilvánvaló módon, szinte mondanom sem kell, hogy itt a DK módosítóját a bizottság ugyan leszavazta, de a kormány a törvényjavaslatot is támogatta, nyilvánvaló módon a kormánypárti képviselők egyetértésével. A TAB elé is bekerült ez a törvényjavaslat, gyakorlatilag ott is átment, és a második, a bizottsági módosítókról szóló vita várat magára.

És mint kiderült, ugye, volt egy miniszterelnöknek címzett kérdés, azonnali kérdés, amelyben a miniszterelnök gyakorlatilag beismerte, hogy ez a folyamat megállt,

és ő ott a különböző erős etikai vitákra hivatkozva mondta azt, hogy érdemes lenne a bizottságnak újra végigtárgyalni ezt az ügyet. Nyilván értettünk ebből, egyrészt, mindnyájan, a sorok között olvasva, de amúgy is tervben volt, hogy ezt a bizottság elé hozzam. Tehát így került a bizottság elé.

Miután sikerült megállapodnunk az időpontjában, ez a romantikus hétfő reggeli időpont lett az, amely a kormánypárti képviselők számára és a bizottság számára is megfelelő volt, ezért találkozunk most. Azonban a mai ülésünket hosszas levelezés előzte meg. Nyilván, én úgy gondoltam, fontos az, hogy nyissuk ki ezt a kérdést, és akkor az ebben érintett civil és egyházi szervezeteket is vonjuk be ebbe a közös gondolkodásba, ezért én meghívtam a - mondom máris pontosan - a Katolikus Szeretetszolgálatot a mai ülésünkre, mégpedig azért, mert ők érdeklődtek már a bizottság titkárságán, hogy mikor lesz ez az ülés. Ugyanilyen módon kapott meghívót - és nagy tisztelettel köszöntöm is - az Élet.Érzés Egyesület elnöke is. Az Élet.Érzés Egyesület részéről Sevcsik-Magyar Annát köszöntöm nagy tisztelettel. Köszönöm szépen, hogy elfogadta a meghívásunkat.

Ami érdekes, hogy kaptunk egy levelet a Katolikus Szeretetszolgálattól, melyben tájékoztattak minket, hogy nem tudnak, nem kívánnak részt venni a mai bizottsági ülésünkön, és hivatkoztak arra a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia által 2025. december 3-án kiadott közleményükre, amelyben gyakorlatilag kategorikusan elutasítják a petesejt-donációt. Tehát így állunk most.

Ezen túl kaptam egy levelet a kormánypárti képviselők frakciójától, bizottsági csoportjától dr. Kovács József alelnök aláírásával, amelyben segítséget próbáltak nyújtani nekem a kiküldött napirendi pont címének az értelmezésében. Köszönöm szépen ezt a segítséget; úgy gondolom, hogy meg tudok felelni annak, hogy egy napirendi pontnak érthető és informális címet adjak, de mindenképpen köszönöm.

Másodszorban pedig kaptam egy érdekes levelet Takács Péter államtitkár úr titkárságától. Egy munkatársa jegyezte ezt a levelet, amelyben államtitkár úr megbízásából tájékoztatott engem arról, hogy az államtitkár úr vesz részt a mai bizottsági ülésünkön a kormány képviselőjeként. És az az igazság, a következő bekezdést nem nagyon tudtam értelmezni, hogy dicsekszik vagy panaszkodik, de az államtitkár úr napirendjét próbálta velem megértetni, hogy a kormány képviselőjeként nagyjából egy óra hosszat kíván a bizottság ülésén részt venni. *(Szabó Timea megérkezik az ülésre.)*

Én úgy gondolom, hogy nyilván államtitkár úrnak fontos volt ezt a tájékoztatást megadni számomra, azonban bízom benne, hogy amennyiben el kíván menni, akkor a kormány képviselőjeként valamelyik másik kollégája továbbra is biztosítani tudja a bizottság számára. Hiszen akár a házszabály, akár a parlamentarizmus bevett szabályai szerint a kormánynak kutyakötelessége segíteni a bizottság ülését és képviselni a kormányt. Én bízom benne, hogy államtitkár úr is tisztában van ezekkel az írott és íratlan szabályokkal, és én nagyon szeretném, ha a kormány a végéig részt venne ezen a bizottsági ülésen, hiszen nagyon fontos kérdésekről beszélünk.

De nem is ragoznám tovább a szót, úgy érzem, hogy minden fontos dolgot elmondtam ezzel kapcsolatosan, és átadom a szót államtitkár úrnak.

De mielőtt államtitkár úr elkezdené a szóbeli kiegészítését, tájékoztatom a tisztelt bizottságot, hogy szemléltetési igénybejelentés történt. Két eset is itt van előttünk az asztalon. Az egyik, hogy államtitkár úr jelezte számunkra, hogy videóval szeretné prezentálni az előadását, másrészt pedig Szabó Timea képviselő asszony jelezte számomra írásban és szóban is, hogy szeretné megosztani a bizottság tagjaival Iványi Gábor lelkész úr rövid videóüzenetét a saját mobiltelefonja segítségével. Mind a két esetben szavazni fogunk külön-külön.

Tehát kérdezem, hogy ki az, aki a bizottság tagjai közül támogatja, hogy dr. Takács Péter államtitkár úr számítógépes prezentációval támassza alá mondanivalóját. Kérem, kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* Megállapítom, hogy egyhangú. De tegyünk egy ellenpróbát. Ki az, aki nem támogatta? *(Szavazás.)* Ki az, aki tartózkodott? *(Szavazás.)* Természetesen államtitkár úr prezentálhat.

Ugyanígy fogunk szavazni Szabó Timea képviselő asszony szemléltetési igényéről is. Kérdezem, ki az, aki támogatja azt, hogy Szabó Timea képviselő asszony bemutathasson egy rövid videóüzenetet a telefonján keresztül a bizottság tagjai számára. Kérem, kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* 3 igen. Ki az, aki nem támogatta? *(Szavazás.)* 1 nem. És ki az, aki tartózkodott? *(Szavazás.)* 9 tartózkodás.

A bizottság kormánypárti többsége nem támogatta azt, hogy Szabó Timea képviselő asszony prezentáljon, ellentétben a kormány képviselőivel. Sajátságos demokráciafelfogás ez, és hozzá kell tegyem, hogy ezen egy pillanatig sem csodálkozunk.

(Jelzésre:) Kérdezem az elnök urat, hogy ügyrendi kérdésben kíván-e szólni. *(Dr. Komáromi Zoltán: Igen.)* Alelnök úr, öné a szó.

DR. KOMÁROMI ZOLTÁN (DK), a bizottság alelnöke: Köszönöm a szót, elnök úr. Ügyrendi kérdésben szeretném kérdezni államtitkár urat, hogy a prezentációt a bizottság tagjai megkaphatják-e az ülés után. *(Dr. Takács Péter: Persze!)* Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Államtitkár úr, öné a szó!

Dr. Takács Péter tájékoztatója

DR. TAKÁCS PÉTER államtitkár (Belügyminisztérium): Köszönöm, elnök úr - meg az ülés eleji kioktatást is. Természetesen tisztában vagyok a kormány kötelezettségeivel, de azzal meg önnek kell tisztában lennie, ha egy rendkívüli ülést kezdeményez, hogy nekem körülbelül a hónap végéig órára be van osztva a napirendem, ezt próbáltam meg önnel megosztani - hát, örülök, hogy ilyen kedves fogadtatásra lelt.

Egy technikai jellegű kérdésem lenne: a pendrive-ot hova tehetem - mert minden USB port foglalt -, hogyha vetíteni szeretnék?

ELNÖK: A Ház szakértői, gondolom, ebben segítséget fognak adni.

DR. TAKÁCS PÉTER államtitkár (Belügyminisztérium): Remélem. Az OGYH-s pendrive helyére mehet? *(Az államtitkár technikai segítséget kap a Hivatal munkatársától.)*

ELNÖK: Államtitkár Úr! Amíg ez meg nem történik, engedje meg, hogy mivel hozzám intézte ezt a válaszát vagy kérdését, azért mégiscsak reagáljak rá.

Nyilvánvaló módon nem kioktatásnak szántam, hanem bízam abban, hogy tisztában van azzal, hogy működik a parlamentarizmus itt Magyarországon, és hogy szólnak a házszabályi rendelkezések. Én nyilvánvalóan nagyon örülök annak, amikor önt látjuk itt a bizottság sorai között, de nyilván az is teljesen egyértelmű, hogy önnek lehet dolga, és én bízom benne, hogy a kormány ön nélkül is meg fogja tudni oldani azt, hogy a bizottságot az ön távollétében is tájékoztassa azokról a fontos kérdésekről, amelyek a bizottság tagjait érdeklik vagy érintik. Köszönöm szépen. Öné a szó. *(Sebők Éva megérkezik az ülésre.)*

DR. TAKÁCS PÉTER államtitkár (Belügyminisztérium): Elnök Úr! A kormány álláspontját ismertetem, és erre ez a háromnegyed óra bőven elég lesz, sőt, ha behúzzunk, még kérdésekre is tudok válaszolni, de 11-kor nekem el kell indulni.

No, miért fontos a meddőségkezelés? Mit csináltunk eddig? Lehet látni, hogy az élveszületések száma 1900-tól gyakorlatilag folyamatosan csökken két kisebb kiugrás kivételével, ez a Ratkó-korszak, illetve Ratkó-gyerekeknek a korszaka. A Ratkó-unokáknál már nem látjuk ugyanezt a kiemelkedést, hanem egy folyamatosan csökkenő tendenciát, ami az utóbbi időben azért szerencsére lassult, bár a Covid itt is megtette a hatását.

Meddőségkezelési eljárások. Áttekintettük a magyarországi rendszert. Most nem mennék bele a hosszú történeti ismertetésbe, de az a lényeg, hogy 2018-tól van egy nagyobb állami szerepvállalás, ami mind az edukációt, mind a gyógyszeres meddőségkezelést a férfi- és a női ágon, mind az IVF-et megelőző beavatkozásokat, úgymint részletes kivizsgálás, legyen szó akár labordiagnosztikáról, hormontükrőről, speciális hormonpanelekről, petevezeték-átfújásokról, az állam korlátlanul, közfinanszírozott keretben biztosítja. Ezekre teljesítményvolumen-korlát volt régebben, most TÉK van, tehát semmilyen korlátozásnak nincsenek alávetve, annyit végeznek el belőlük az intézetek, amennyit szeretnének.

Az előző időszakban az IVF-fel részletesebben is foglalkoztunk, és két-három olyan eredményt szeretnék még elmondani, amit megcsináltunk.

Egyrészt létrehoztuk ezt a komplex kódot, amiben a teljes meddőségkezelést megelőző mindenféle kivizsgálás benne van.

Racionalizáltuk a beültetéseket. Korábban az egy rossz gyakorlat volt, hogy egy indukciós ciklusból egy beültetést finanszírozott a NEAK, de ha több életképes embrió volt, akkor az embriókat már térítésköteles eljárás keretében ültették csak be. Ez egyébként az egyházak szempontjából is egy vitatott dolog volt, többször hangsúlyozták, hogy ezzel a gyakorlattal nem értenek egyet, etikai kérdést vet fel, hogy mi lesz azoknak az embrióknak a sorsa, akiket végül nem ültetnek be, hanem nitrogéntartályban tárolnak. Ez a világon mindenhol jelent egyfajta etikai problémát, ezért abba az irányba mentünk, hogy sokkal kevésbé az embriófagyasztáson gondolkozzunk: megteremtettük a petesejtfagyasztás technológiai alapjait, illetve úgy változtattuk meg a finanszírozási rendszert, hogy amíg van életképes és beültethető embrió, addig azt is térítésmentesen vehetik igénybe a párok.

A NEAK fizeti az összes beültetést, tehát nincs a párnak olyan dilemmája, hogy az embriótranszfert, ami jellemzően, állami intézetekben, olyan 100-150 ezer forint körül volt, a korábbi magánintézetekben olyan 250-300 ezer forint körüli térítési díjhoz volt kötve, ezt nem kell megfizetni, a NEAK ennek a költségét átvállalta.

Átírtuk az összes meddőségkezelési irányelvet, a legmodernebb irányelveket alkalmazzuk. Ennek megfelelően csökken az ikerterhességek száma, csökken a koraszülések előfordulása, és azokat a technológiákat finanszírozza emeltebb szorzóval az Egészségbiztosítási Alapkezelő, amelyek nagyobb sikerrátával kecsegtettek. Például: nem három-, hanem ötnapos embriótenyésztés van, és ezután kerülnek beültetésre az embriók.

A fertilitás-prezerváció fogalmát és jogi kereteit bevezettük. Ez azt jelenti, hogy ha van egy olyan hölgy, aki a) orvosi indokból, b) szociális indokból vagy mondjuk magánéleti okból szeretné biztosítani, hogy az ő petesejtjei le legyenek fagyasztva, erre lehetőség van most már Magyarországon, a technológiai és jogi alapjai is adóttak.

Hogyha ez orvosi indokból történik, akkor ráadásul NEAK által finanszírozott. Például, ha mondjuk, egy korai, fiatalkori daganata van a hölgynek és kemoterápiát kell kapnia, hogy a petesejtjei, petefészkei ne károsodjanak, a NEAK fizeti a fagyasztás és tárolás költségeit; és az idén megteremtettük a szociális célú petesejtfagyasztás jogi

intézményét is. A hímivarsejt-fagyasztás jogilag szabályozva volt. Erre már most is volt lehetőség Magyarországon, most viszont elérhetővé tettük azt, hogy szociális vagy magánéleti okból, vagy karrierokból is bármelyik magyar nő dönthet úgy, hogy él ezzel a lehetőséggel.

Azon túl, hogy az orvosi technológiákat folyamatosan figyelemmel kísértük, és a finanszírozást rendeztük, fontos megemlíteni, hogy egy erős figyelemfelhívó kampányba is kezdett az Országos Kórházi Főigazgatóság e célból létrehozott igazgatósága, a Humánreprodukciós Igazgatóság. A reprodukív egészség iskolai szintű oktatását betettük az egészségügyi oktatásba. Ezt felső tagozatban már elindítottuk. Ezzel az a cél, hogy lefelé és felfelé is haladjunk. A felső tagozatosokat célozzuk meg a reprodukív egészség edukációjával. Ismertető kiadványok, social media tartalmak, és a lineáris médiában is megfelelőképpen igyekeztünk a szociális petesejtfagyasztásról, az új technológiákról, a technológiák elérhetőségéről tájékoztatni a lakosságot.

A reprodukív medicina nem az IVF-fel kezdődik, hanem az IVF-et megelőző állapotokkal, például petevezeték-átfűjással, a hormonrendszer rendbetételével. Nemcsak a női hormonokra gondolok, hanem adott esetben a cukorháztartás zavara is tud meddőséghez vezetni, férfi és női oldalon egyaránt. Ezeket is szabályoztuk.

És itt különös tekintettel vagyunk az egyházi fenntartású intézményekre, akik - ahogy elnök úr egyébként helyesen is mondta - vallási meggyőződés alapján zárkoznak el, mondjuk, a klasszikus, a népnyelv által lombikbébinek vagy lombikprogramnak nevezett programoktól. Nekik viszont megadjuk azt a lehetőséget, hogy szigorú orvosi protokollok mellett az összes olyan lépést elvégezzék ezeknél az egészségügyi szolgáltatóknál, ami nem a lombik. Tehát a lombik előtti összes lépés elvégezhető náluk. Erre évente körülbelül 500 millió forint NEAK-finanszírozás áll rendelkezésre. Ezt is természetesen szeretnénk majd ugyanúgy, ahogy az összes másik szolgáltatónál, teljesítményalapon elszámolni.

És akkor, hogy mit látunk? Tehát, az állami beavatkozás után, ugye, államosítottuk a magántulajdonban lévő lombikcentrumokat. Ennek volt egy olyan oka, hogy egyszerűen nem volt onnan normális adatszolgáltatás. Most már mindent látunk, mögötte van a megfelelő informatika. 2021-ben vettem át én ezt a területet, akkor még az Országos Kórházi Főigazgatóság főigazgató-helyetteseként, tehát 2021-ben kezdtük el a teljes meddőségkezelés átalakítását, és aztán ezt folytattuk az államtitkárságom alatt is. Az új szabályoknak megfelelően drasztikusan, körülbelül a felére csökkent az ikerterhességek aránya, tehát most már messze az ESHRE-célérték alatt vagyunk. Itt a tendencia tehát egyértelműen jó.

A sikerességről. Ugye, ezt olvassuk legtöbbször, hogy a sikeresség elmarad az Európai Uniótól, és hogy mennyivel jobb sikerességi ráta volt a magánintézményekben. Csak az a baj, hogy ez nem igaz, tehát ez a helyzet. A sikerességi ráta Magyarországon olyan 18 százalék környékén volt, ami most már fölment. Itt volt egy becslésünk, ez a 24,5 százalék, de ez a valóságban 26 százalék körül lesz, és ezt úgy kell kiszámolni - mondom Szabó Timea képviselő asszonynak is -, hogy egy indukciós ciklusból mekkora eséllyel születik meg a gyerek. És most azáltal, hogy az összes életképes embrió beültetése közfinanszírozott formában lehetséges, így önmagában ez is egy hatalmas előrelépést jelentett. Tehát nem kell a hölgyeket új hormonterhelésnek kitenni, nem kell újra petesejtleszívást kezdeményezni, amíg van életképes embrió. Ennek megfelelően ez egy 35 százalék feletti sikernövekedés, tehát 18-ról fölment 26 százalékra, ami elég szép dolog. Ehhez járul még hozzá, hogy az ötnapos embriótenyésztést jobban finanszírozzuk úgy, hogy azok az embriók, akik ezáltal a tenyésztés végén vannak, életképesek, erősek, és nagyobb eséllyel tapadnak meg.

Azt látjuk, hogy mindemellett a Magyarországon elvégzett ciklusszám is megnőtt, itt 30 ezer a célérték. Tehát még egyszer mondom, most a sajtó jelen lévő képviselőinek, hogy Takács Péter nem beismerte, hogy 30 ezer ciklusra lenne szükség Magyarországon, hanem én ezt tűztem ki célul. A kettő között minőségi különbség van. Azt kérem, hogy ezt jelenítsék meg, hogy ez az én stratégiai célom, hogy 30 ezer ciklus legyen Magyarországon. Ennek most már több, mint a felét elértük, hiszen most már 18 ezret sikerült a korábbi 7000 helyett végrehajtani, és ennek megfelelően a gyermekek száma is nőtt, 1400-1450 gyerek született évente IVF-beavatkozásból. Most úgy néz ki, hogy átlépjük a 3000-et, tehát a duplázás sikerült, és most már, a megszületett magyar gyerekeknek több, mint 3 százaléka meddőségkezelési eljárás eredményeként tud megszületni.

A következő nagy lépés, amit én szeretnék végrehajtani, és a kormány egyébként elkötelezett amellett, hogy ezt meghonosítsuk Magyarországon, ez a petesejt-donáció. Most évente sok magyar pár azért megy külföldre, mert itthon ez nem elérhető, viszont ott euróezreket kell fizetnie; itt viszont itthon és a NEAK finanszírozásában valósulna meg az én elképzeléseim szerint. A donáció egyébként azért is fontos, ami az 1980-as évek óta van egyébként az Egyesült Államokban és Nyugat-Európában, mert - itt leginkább az alsó sorra hívnám fel a figyelmet - 40 éves kor felett a várandósság, lombikkezelés esetén is körülbelül 8 százalékos sikerrátával kecsegtet saját petesejttel, 40 éves korban ez már 1 százalék alatt van, donáció esetén viszont 30 százalékos eséllyel lehet embrióbeültetésből gyermek születése még 45 éves korban is. Tehát emiatt mi elköteleztünk vagyunk abban, hogy ezt megvalósítsuk.

A jogszabályváltozások, amiket a képviselő asszonyok és urak benyújtottak, egyébként azt is segítenék, hogy egységesek legyenek az ivarsejtekre vonatkozó szabályok. Tehát most nem egységesen van szabályozva a hímvarsejt és a petesejt, ezt hosszú távon meg kell tudni oldani, hogy egységes szabályozás legyen. Persze, azokat a gátakat, amelyek orvosszakmailag indokoltak, például, hogy legfeljebb négy gyermek születhessen egy donortól, továbbra is szigorúan kell ellenőrizni, és be kell tartani.

Amiről a vita volt, azzal szemben, amit elnök úr állít, hogy itt burkolt, egyházak elleni hangulatsztításba átcúsztunk az elején, amit én sajnálok, a valóság ezzel szemben az, hogy itt az ösztönzőkkel kapcsolatban volt egy vita a társadalmi egyeztetés során, illetve amikor a téma a közbeszédben felmerült, akkor kinyílt az a kérdés megint csak, akárcsak a vérnél meg a vérplazmánál, hogy kapjon-e a donor térítést, és ha igen, milyen mértékűt.

Sajnálatos módon volt, aki teljesen félreértelmezte a jogszabályt, és azt gondolta, hogy annak a párnak kell majd kifizetni a donor felé a pénzt, aki szeretne donortól kapott petesejtet, és kvázi akkor majd így megrendelheti, hogy milyen petesejtet szeretne. Erről szó sincs, tehát nem erről van szó, itt a NEAK fizetne a meddőségkezelési centrumnak, aki a begyűjtést végzi. Amit mi megcéloltunk a nemzetközi gyakorlatnak megfelelően, az itt egy költségátalány lenne, tehát nem költségtérítés, mert ez egy bürokratikus folyamat, és nem is mindenkinek ugyanazt a költségszintet fizetnének, tehát ez egy bürokrácianövelő dolog lenne. Én költségátalány befizetését szeretném elérni, ami nagyjából a mindenkori minimálbér kétszerese lenne. Ez egyébként a cseh példa, amit mi ebben az esetben követünk.

Ezzel kapcsolatban nyílt ki egy morális etikai vita a donáció önzetlensége és térítésmentessége körül. Ezt egyébként a vérplazma esetében is több európai uniós ország erőltetné, hogy még a vérplazmáért se lehessen például fizetni. Én azzal sem értek egyet, de vannak, akikben ez komoly erkölcsi dilemmát okoz, hogy például a vérplazmáért fizessünk-e. Szerintem ott is kell fizetni, különben nem lesznek életmentő gyógyszerek, amiket másból nem tudunk előállítani. Tehát ha azt szeretnének, hogy legyenek donorok, akkor én itt az eredménykötelelem híve vagyok, ráadásul ez egy

komolyabb beavatkozás, hiszen itt van egy hormonterhelés meg van egy invazív beavatkozás, aminek azért mégiscsak van egy kockázata, ezért ragaszkodnék én egy viszonylag magas költségátalányhoz, ami a minimálbér kétszerese. Hímivarsejt esetén, ahol sokkal egyszerűbb a mintavétel (*Szabó Timea: És kellemesebb is.*), ott nem is gondolnánk a minimálbér kétszeresére, hanem ott a dán gyakorlatnak megfelelően határoztuk meg a szintet nagyjából a minimálbér egynegyedében. Tehát a kormány célja alapvetően az, hogy biztosítsuk ezt a technológiát is.

Az egyházakkal én több körben egyeztettem. Tehát nyilvánvalóan nem várjuk el a katolikus egyháztól, hogy átírják a pápai dogmákat, csupán azt szeretnénk volna biztosítani, hogy etikailag az embriókezelés új megoldását hozzuk, amit egyébként a katolikus egyház is, meg az összes többi egyház is elismerőleg fogadott. Annak is megteremtettük a lehetőségét, hogy minden olyan, a klasszikus lombikprogramot megelőző eljárás, ami elérhető, legyen elérhető egyházi fenntartású intézményekben. Én azt remélem, hogy le lehet majd zárni ezt a morális vitát is, ami a térítéssel kapcsolatban kialakult, és akkor nem lesz indoka annak, hogy újra behozzuk az Országgyűlés elé ezt a javaslatot.

Ami most még célunk és amin dolgozunk, hogy az embriódonációt előtérbe kell hozni. Nagyon sok pár nem is tud róla, hogy erre van lehetőség, és az intézmények, a centrumok pedig nem nyilatkoztatták meg a párokat, akik otthagyták az embriójukat, hogy a fel nem használt embrióknak mi legyen a sorsa. Próbáljuk felvenni a kapcsolatot azokkal a párokkal is, akiknek ott vannak az embrióik a nitrogénben, illetve egyfajta edukációs vagy ismeretterjesztő tevékenység keretében elmondani a meddőségkezelésre jelentkező pároknak, hogy ilyen lehetőség is van, tehát donorembrióval is el lehet érni a kívánt terhességet.

Amit majd végig kell még beszélni a későbbiekben, meg a részletszabályozásoknál, és ezzel kapcsolatban is volt társadalmi jelzés, az az anonimitás kérdése, hogy a donor, illetve az a gyermek, aki donorivarsejt által született, megismerhesse-e, és milyen feltételek között ismerhesse meg a biológiai szüleit. Ennek is van egy nemzetközi gyakorlata, ami eléggé szerteágazó: van, ahol teljes anonimitás van, van, ahol - ha a donor úgy nyilatkozik - a donáció által született gyermek 18 éves korában megismerheti, hogy ki volt a biológiai apja vagy anyja. Tehát ezeket a gyakorlatokat itt Magyarországon is át kell majd ültetni. Ez is egy nagy feladat, és ebben is van azért morális kérdés.

A másik pedig a preimplantációs genetikai diagnosztika, ez korlátozott módon már most is elérhető Magyarországon. Az még kérdés, hogy ezt jobban kinyissuk-e, kvázi szűrő jelleggel, vagy maradjon az, ami most van, hogy ha van valamilyen rizikó a családban, akkor arra a betegségekre az embriót genetikai alapon lehet szűrni. Most ez van az irányelvben, ezt finanszírozza a NEAK. A kérdés az, hogy ezt kinyissuk-e szélesebb körre. Itt is felmerül számtalan kérdés, hogy hol álljon meg ez a genetikai preimplantációs teszt. Ezek még olyan dolgok, amiket később ki kell beszélnünk, de ez egy állandóan fejlődő és változó terület.

Én remélem, hogy sikerült egy jó áttekintést adni, hogy hol állunk most a munkával. Köszönöm szépen a figyelmüket.

Hozzászólások

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Megnyitom a lehetőséget a hozzászólásokra és kérdésekre. Kérdezem a kormánypártokat, kívánnak-e szólni ebben a körben. (*Senki sem jelentkezik.*) Nem. Akkor Sebők Éva képviselő asszony jelentkezett a leghamarabb. Őné a szó.

SEBŐK ÉVA (Momentum): Köszönöm szépen. Tisztelettel köszöntök mindenkit. Államtitkár Úr! Én ezzel a kérdéssel önt először 2-2,5 éve kerestem meg. Válaszul annyit kaptam, hogy éppen egyeztet az egyházakkal, majd egy népjóléti bizottsági ülésen elém rakott egy 7-10 oldalas propagandaanyagot, ami arra volt alkalmas, hogy az unokaöcsém remek húsvéti rajzokat rajzoltak a hátuljára. (*Dr. Takács Péter: El kellett volna olvasni!*) A valóság az, hogy a mai napig nem ült le velem, hiába kértem újra és újra, hogy egyeztessünk a témában. Ha egy kicsit nyitott szemmel jár, akkor pontosan tudnia kell, hogy személyesen érintett vagyok a témában, külföldi ellátást veszek igénybe jelenleg, a mai napig is.

Az első kérdésem az lenne, hogy miért fontosabb az egyházakkal egyeztetni, mint szakmai szervezetekkel és megválasztott képviselőkkel.

És akkor kezdjük a nulladik lépésnél, amiről nem volt szó, hogy milyen minőségbiztosítást vezettek be a nőgyógyászati endokrinellátásban, hiszen ha ott nincsen minőségbiztosítás, akkor minden további lépés egyrészt nehezíti a későbbi teherbe esést, másrészt pedig felemésztí a központi erőforrásaikat.

A következő kérdés, hogy milyen protokollokat vezettek be annak érdekében, hogy a férfioldali meddőséget is komolyan vegye a rendszer minden szinten. Azért nem egy olyan esetről tudni, ahol az ellátásban előbb javasoltak a párnak családállítást, minthogy a férfi oldali potenciális okokat vizsgálják.

Szintén nagyon fontos kérdés, ami még bőven azelőtt van, hogy lombikra kerülne sor, hogy a meddőséget okozó betegségek diagnosztizálása és kezelése akkor is megtörténjen, amikor még nincs azonnali gyermekvállalási szándék. Ez csak akkor működik, ha működő, létező, lélegző minőségbiztosítás van a rendszerben, ami jelenleg nincs. Nem volt tíz éve, nem volt húsz éve, és ha ez nem történik meg, akkor nem fognak javulni a számok.

Szót ejtett a preimplantációs tesztelésről. Ez nagyon érdekes kérdés, mert két-három hete volt az a bizottsági ülés, amin ön - emlékeim szerint - nem volt itt, de ahol az előterjesztők úgy vezették be a petesejt-donációról szóló előterjesztést, hogy azt állították, ha ez megszavazásra kerül, akkor a magyarországi ellátás minden elemében utoléri a külföldi lehetőségeket. Itt nekem kellett felhívni a figyelmet, hogy például ez nem történik meg, ha a PGT-tesztelés nem lesz elérhető. Akkor ők azt állították, nem is tudom pontosan, hogy fogalmaztak, de ellentmondtak annak, amit ön mondott. Akkor ők azt mondták, hogy azért ez vitatott kérdés és nem tudni, és ön most azt mondja, hogy akkor ez majd későbbi téma lesz. Mikor várható, hogy ezek a tesztelesek bevezetésre kerülnek?

Szeretném, ha nagyon világosan és egyértelműen kimondanánk, hogy az, hogy jelenleg ezek a tesztek nem elérhetőek, azt jelenti, hogy jelenleg a rendszerben rutinszerűen implantálnak be olyan embriókat magyar nőkbe, amelyekről előre lehetne tudni, hogy abból nem lesz baba, kitéve őket a több heti várakozásnak, kitéve őket az esetleges pozitív terhességi teszteknek és utána kitéve őket a gyásznak. Jelen pillanatban semmilyen más érv nincsen ezeknek a teszteknek a bevezetése ellen, mint az egyház tiltakozása. Én tiszteletben tartom az egyházat, tiszteletben tartom mindenkinek a hitét.

Ugyanakkor azt gondolom, hogy mindenkinek magának kell tudni, és csak önmagára vonatkoztatva van joga eldönteni azt, hogy a hitének megfelelően, az egyháza iránymutatásainak megfelelően mely elvárásoknak akar és tud megfelelni, és mely elvárásoknak nem tud, és nem akar.

Én magam katolikus vagyok, ezt soha nem tagadtam, soha nem szégyelltem, de azt is ki kell mondanom, hogy hiába van egyértelmű egyházi utasítás arra vonatkozóan, hogy én nem vehetném igénybe az egyházam szerint ezeket az eljárásokat, igénybe fogom venni. Jelen állás szerint külföldön fogom igénybe venni, kifejezetten a tesztelési

lehetőségek miatt, illetőleg amiatt, ahogy külföldön, a külföldi klinikán bánnak velem, szemben azzal, ahogy a magyar rendelőkben kellett megtapasztaljam. Mind a méltóságomat, mind a betegséget illetően zongorázni lehet a különbséget, hogy hogy bánnak velem külföldön, és hogy bánnak velem itthon, függetlenül attól, hogy hol fizetek, vagy hol nem fizetek.

Ameddig nem lesz minőségbiztosítás, nem lesz jobb a helyzet, a magyar nők, a magyar férfiak és a magyar párok nem fognak jobban bízni a rendszerben, és az eredményességi mutatók sem fognak javulni. Ha ezt nem veszik komolyan, akkor annak az lesz a következménye, hogy ugyanúgy túlterheltek lesznek a csehországi klinikák magyar állampolgárokkal, ugyanúgy menni fog a gazdagabbja Dániába, szegényebbje pedig más országokba, a nagyon szegények pedig gyermektelenül maradnak. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Kérdezem, a kormánypártok részéről kíván-e valaki hozzászólni. *(Senki sem jelentkezik.)* Nem látok ilyen igényt. *(Jelzésre:)* Szabó Timea képviselő asszony!

SZABÓ TIMEA (Párbeszéd): Köszönöm a szót, elnök úr. Köszönöm államtitkár úrnak az előadást. Megmondom őszintén, hogy egy kicsit zavarban vagyok, mert az, hogy mi most itt ülünk, ebben a szaktanárságban, az, ugye, annak köszönhető, hogy én Orbán Viktorhoz intéztem egy azonnali kérdést a petesejt-adományozással kapcsolatban, hogy támogatja-e azt a fideszes javaslatot, ami erről szól; megkérdeztem, hogy miért vették le ezt a napirendről, illetve mikor szavazhatunk erről, mikor teszik vissza ezt a szavazási napirendre.

Orbán Viktor két dolgot mondott ezzel kapcsolatban, és emiatt vagyok zavarban. Azt mondta, hogy vissza kell rendelni a szaktanárságba, ide, a Népjóléti Bizottságba ezt a kérdést, mert önök között még mindig nagy viták vannak ezzel kapcsolatban.

Majd elmondta, azt mondta, hogy ezt mi vitassuk meg, ahogy államtitkár úr el is jött, és most elvileg erről vitatkozunk. De azt is mondta miniszterelnök úr, hogy ez egy erkölcsi, morális kérdés, amit államtitkár úr szintén megismételt. De hogyha ez egy morális és erkölcsi kérdés, akkor mit keres itt, a szaktanárságban? A Népjóléti Bizottság nem morális kérdéseket vitat meg, hanem szakmai kérdéseket. És én, amikor elolvastam - nagy öröömre - ezt a javaslatot, akkor azt láttam, hogy ez szakmailag megalapozott, hogy ennek utánajártak, és most külön örömmel hallom azt, hogy államtitkár úr szó szerint úgy mondta most, a petesejt-adományozással kapcsolatban, hogy elkötelezték magunkat abban, hogy ezt megvalósítsuk.

Akkor most itt miről vitatkozunk és kivel? Mert egymással nem - kivételesen - kormánypártok és ellenzékiek, és még a kormánnyal sem. Most tényleg azt mondjuk, hogy azért ülünk mi itt együtt, mert a katolikus egyház ezt ellenzi? *(Dr. Selmeczi Gabriella: Ilyet senki nem mondott. - Dr. Takács Péter közbeszól.)* Nem ön, nem önök mondták, nem a benyújtók mondták, bocsánat! De ezt tudjuk!

Hát, a Katolikus Püspöki Konferencia kiadott a hétvégén egy nyilatkozatot, amiben a tudósokat, a tudományos élet szereplőit, a képviselőket és minden jóérzésű embert arra kérnek, hogy ne támogassák ezt a javaslatot. Bocsánat! Mi köze a katolikus egyháznak és egyáltalán bármilyen egyháznak ehhez a kérdéshez?! Mióta vezérli a katolikus egyház a magyar törvényhozást? Persze, régóta, mert Semjén Zsolt ott ül *(Dr. Selmeczi Gabriella: Na!)*, de hát, tudjuk, hogy ez abszurd!

Hát, nehogy már Semjén Zsolt és - bocsánat - 70 éves, gyermektelen papok döntsének arról, hogy 250 ezer meddő párnak lehet-e Magyarországon gyereke, vagy nem! *(Dr. Selmeczi Gabriella közbeszól.)* Hát, hol élünk?! Hát, az állam és az egyház szétválasztásának elve a XVIII. század óta Európa minden országában érvényes!

Ráadásul olyan katolikus országokban is van petesejt-adományozás, mint Spanyolországban vagy más európai országban. Gyakorlatilag egyébként mindenhol, Európában. Akkor miről beszélünk?

És nagyon örülök, hogy Takács államtitkár úr felhozta a vérplazma kérdését, mert ha jól értem, a katolikus egyháznak az egyik problémája, és erre utalt államtitkár úr is, az, hogy fizetnek a petesejrt (Dr. Takács Péter: *Ilyet nem mondtam. A katolikus egyház problémája...*), illetve költségtérítés jár ebben az eljárásban. Nem, nem, nem.

Jah! Hát, azt nem mondta, hogy a katolikus egyház problémája. Azt mondta, hogy ha jól érti, akkor az egyik felvetődött probléma. Itt valóban nem mondta ki. (Dr. Takács Péter közbeszól.) Most én beszélek, államtitkár úr. (Dr. Takács Péter: *A társadalmi egyeztetés során fölvetődött...*) Majd utána kijavít, ha rosszul mondtam! A társadalmi egyeztetésnél, jó, akkor hívjuk a katolikus egyházat társadalmi egyeztetésnek. (Dr. Takács Péter: *Ilyet sem mondtam...*) Én hívom...

ELNÖK: Kérem, kérem!

SZABÓ TIMEA (Párbeszéd): Államtitkár Úr! Egy kicsit hallgasson már el!

ELNÖK: Kérem, államtitkár úr! (Dr. Takács Péter: *Rosszul idéz folyamatosan. Muszáj...*) Meglesz a lehetősége, hogy válaszoljon. Bármikor adok önnek szót, de azt nem szeretném, hogyha egyfajta kocsmai perlekedéssé alakulna a bizottság ülése.

SZABÓ TIMEA (Párbeszéd): Hát, azt mondjuk, államtitkár úr már... mondjuk örülhetünk, hogy most nem voltak trágár kifejezések itt, az előadásban. Szóval visszatérve: ez nem egyházi, nem vallási kérdés.

Én csatlakoznék Sebők Éva képviselőtársamhoz. Én hívó embernek tartom magam; reformátusként kereszteltek meg engem, de ez az én magánügyem. Amikor én képviselőként... (Dr. Selmeczi Gabriella közbeszólására:) Ámen, mondja Selmeczi Gabriella, és egyetértek vele. Amikor én képviselőként dolgozom, akkor az én hitem nem játszhat semmiféle szerepet abban, hogy ebben az országban mi történjen, mert az én magánügyem, és az én hitemet nem erőltethetem rá senki másra. Ez ugyanúgy vonatkozik a katolikus egyházra is.

És amit önök most nem engedtek meg, hogy bejátsszak egy üzenetet Iványi Gábor lelkésztől, az pontosan arról szól, hogy a Bibliában, egyébként - akkor hadd beszéljek egy kicsit a katolikus egyházhoz is - számos olyan eset van, amikor..., egyrészt meddő párok. A meddőség egy nagyon komoly probléma a Bibliában végig.

Ábrahámnak és Sárának nagyon sokáig nem lehetett gyerekük. Sára odáig ment ebben, hogy a szolgálóját ajánlotta fel Ábrahámnak, hogy szüljön gyereket, majd a térdére fektetve, úgy tett, mintha ő szülte volna. Tehát egészen vad dolgok vannak egyébként a Bibliában ezzel kapcsolatban. (Dr. Selmeczi Gabriella és dr. Takács Péter közbeszólnak.) Egyébként ez, ha más nem, a béranyaság kérdése, amiről egyébként szó sincs itt, ebben a kérdésben, mert az valóban felvet egyébként szegénységi és társadalmi egyenlőtlenségi kérdéseket, de itt erről most nem is beszélünk.

Nagyon örülök, hogy Takács államtitkár úr megemlítette a vérplazmacentrumokat. A vérplazmáért ma Magyarországon egyébként fizetnek. Az mennyivel különbözik attól, mint hogy a költségét megtérítsük egy petesejt-adományozásnak? Egyébként a vérplazmacentrum Bayer Zsolt feleségének a nevében van (Dr. Takács Péter: *Dehogy van!* - Dr. Selmeczi Gabriella: *Állami szerv.*), tehát érdekes, hogy ott nem probléma ez, de ennél, a petesejt-adományozásnál ez probléma.

És igenis egyetértek a Fidesz benyújtóival és a kormánnyal abban a kérdésben, hogy amikor a petesejt-adományozásról beszélünk, az, hogy mondjam, nem jár olyan

élvezettel, mint a hímvarsejt-adományozás. Az egy nagyon komoly, fizikailag és lelkileg is megterhelő folyamat. Itt nagyon komoly hormonkezelésekről beszélünk, egy hosszabb folyamatról, munkahelyről való kiesésről. Tehát én igenis egyetértek azzal, hogy ezt a költséget meg kell téríteni. Ez nem egy üzleti tevékenység. Itt nem bérezést fizetünk azért, hogy ez megvalósuljon, hanem a költségeket térítjük meg. Remélem, hogy ezt az egyházak is figyelembe veszik.

Nézzük meg egy pillanatra azt, hogy Brnóban milyen árai vannak a lombikprogram ezen fajtájának, a petesejt-beültetésnek, illetve egyáltalán, ha valaki Brnóban kíván a lombikprogram lehetőségeivel élni, mire kényszeríti őket a magyar állam akkor, amikor itthon ezt nem engedélyezi, hanem elkergeti őket külföldre - és akkor Brno valószínűleg az olcsóbbak közé tartozik, itt szóba került Dánia és egyéb más országok is. Saját petesejtes IVF-ciklus Brnóban 3545 euró, ez 1,5 millió forint (*Dr. Takács Péter: Minden elérhető itthon.*); a donorpetesejtes 5500 euró, 2 millió forint. Itt arra kényszerítik a magyar párokat, hogy olyan összegeket fizessenek ki azért, mert gyerekekre vágnak, és mert a magyar állam nem segít nekik, ami óriási kockázatokat jelent nekik minden más téren, például, hogy tudnak-e lakbért fizetni, vagy tudnak-e, nem tudom, egy könyvet vásárolni, vagy tudnak-e gyümölcsöt vásárolni, vagy tudnak-e meleg ételt tenni az asztalra a hónap végén, vagy inkább azt a pénzt fillérekből félreteszik azért, mert vágnak gyerekekre, és mert nem adják fel azt a reményt, hogy lehessen gyerekekük.

Néhány példa a sikerrátáról - és akkor itt is vitatnám azt, hogy Magyarországon mennyire sikeresek ezek a kezelések. Spanyolországban 50-60 százalékos a sikerráta, itt 50 éves korig lehetséges végezni ezt a beültetést, Görögországban 45-55 százalék, szintén 50 éves korig lehet, Csehországban 48 éves korig, 45-50 százalék, Lettországbán 40-50 százalék, nincsen maximális kor, Portugáliában 40-50 százalékos a sikerráta és 50 éves kor a határ. Itthon egy 40-45 éves nőnek a most elérhető lombikprogramokon keresztül nagyon kevés, 15 százalékos esélye van arra, hogy gyereke szülessen. (*Dr. Takács Péter közbeszól.*) Azt nem tudom, honnan vette, mert a hivatalos statisztikák még mindig 15-öt mutatnak.

Államtitkár Úr! Semmilyen statisztika nem támasztja alá azt, amit ön mondott. 2024-ben a legfrissebb adat szerint 150-200 ezer pár vesz részt ebben a programban, és ön is mondta, a fele kapacitás hiányzik. Az államosítás óta egyébként, és valóban, ön is kiemelte, a sikerráta nálunk a legalacsonyabb - vagy a többi országhoz képest alacsonyabb. (*Dr. Takács Péter: Ilyet se mondtam!*) Ha elismeri ezt, akkor ez miért egy sikeres program? (*Dr. Takács Péter: Miért csinálja ezt?*) Akkor azt mondta, hogy ezt mondják...

ELNÖK: Államtitkár Úr! Szót fog kapni. Láttam, hogy jelentkezett.

SZABÓ TIMEA (Párbeszéd): Az államosítás óta semmivel nem javult a sikerességi ráta. Nem javult! A várólisták megnövekedtek, azt mondta miniszterelnök úr az én kérdésekre, hogy miután ingyenes lett, elárastották a meddőségi klinikákat a párok. És ez meglepetés volt? Hát nem azért államosították, hogy elárasszák a meddő párok ezeket a klinikákat? Csak éppen sem kapacitással, sem eszközparkkal, sem szakemberekkel nem készültek fel erre. Ezt Kaáli Nagy professzor is elmondta, Vereczkey Attila orvosigazgató is elmondta, nincs felkészülve kapacitásban a magyar ellátás, ezért van az, hogy Európában és a régióban is a legrosszabb a sikerességi rátánk.

És akkor egy utolsó, szerintem borzalmas dolgot még hadd tegyek hozzá. Köztudott az, hogy a magyar nőgyógyászok már 300 ezer forint/fő tiszteletdíjért cserébe ajánlanak ki meddő párokat külföldre. A magyar nőgyógyászok is tudják, hogy az itthoni sikerességi ráta az semmi, és 300 ezer forint jutalékért ajánlanak ki meddő

párokat főleg Brnóba, Szlovákiába és Ausztriába. Hát önök szerint ez rendben van? Na, ez a biznisz, és nem az, hogy egy petesejtet adományozó nőnek megtérítik a költségét.

Én nem tudom, még egyszer, hogy itt kivel vitatkozunk - ha jól értem, egymással nem. De azt szeretném kérni a kormány képviselőjétől és a kormánypárti képviselőktől is, hogy igenis tegyenek meg mindent azért, hogy ez a javaslat szavazásra kerüljön a parlament elé, és ezt a javaslatot mihamarabb meg tudjuk szavazni. És kérjék ki maguknak is azt - nem tudom, hogy itt ül-e KDNP-s képviselő vagy csak fideszes a Népjóléti Bizottságban -, magyarázzák el a KDNP-s képviselőknek vagy az egyház képviselőinek - nem tudom, önök milyen kapcsolatban vannak velük -, hogy az egyháznak semmi köze ehhez a kérdéshez. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Mielőtt megadnám a szót államtitkár úrnak, tájékoztatom, hogy igen, ül KDNP-s képviselő a bizottságban, Hollik István, aki az előző bizottsági ülésen sem vett részt, a mostanin sem, gondolom, hogy halaszthatatlan hivatali elfoglaltsága van. Államtitkár úr, öné a szó.

Dr. Takács Péter reflexiói

DR. TAKÁCS PÉTER belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. És minekutána nekem 11 óra 10-kor el kell indulnom Szombathelyre, ezért megragadnám az alkalmat, hogy az eddig feltett kérdésekre is reagáljak.

Sebők Éva képviselő asszony azt állítja, egy 7-9 oldalas propagandakiadványt kapott tőlem. Nem, ön egy szakmai összefoglalót kapott tőlem, azt el kellett volna olvasni, és nem rajzolni rá. *(Sebők Éva: Elolvastam.)* Nagyon sok mindent tanulhatott volna belőle, képviselő asszony. Újra el tudom küldeni... *(Sebők Éva: Kenje a hajára!)* Újra el tudom küldeni, és akkor javaslom elolvasásra inkább, nem rajzolgatásra.

Miért nem egyeztetünk a szakmai szervezetekkel? Miért csak az egyházakkal? Nem állítottam olyat, hogy csak az egyházakkal egyeztetünk. Nagyon intenzív szakmai egyeztetés volt a Magyar Tudományos Akadémiával, a szakmai szervezetekkel, mindenkivel, aki él és mozog. Tehát azt állítani, hogy csak az egyházakkal egyeztettem, ez egy csúsztatás. Egyeztettem az egyházakkal is. Ez egy nagyon komoly, körülbelül két és fél éve tartó munkafolyamat. Sőt, ha '21-et idevesszük, akkor már azt megelőzően is, hiszen nem tudtunk volna mondjuk szakmai irányelveket felújítani mind a férfi, mind a női oldalon, ha a szakmával nem egyeztettem volna - én ezt megtettem.

Miért nem foglalkoztunk a férfi oldallal? De, foglalkoztunk - ebben is hiányosak az ismeretei a képviselő asszonynak. Talán az sem véletlen, hogy betettük a férfimedddőség-kezelést is abba a nagy, összevont komplex kódba, amit ezek a centrumok jelenthetnek. Létrehoztunk új OENO-kat - ezek az orvosi beavatkozásoknak a kódjai - különböző andrológiai problémák kezelésére, például a hereszövetből való ivarsejtkinyerésnek nem volt eddig kódja Magyarországon, mi csináltuk meg, de ez csak egy példa. Ingyenessé tettük a férfimedddőség-kezeléshez szükséges gyógyszereket is. Tehát nem igaz az, hogy a férfi oldallal ne foglalkoztunk volna. Ha meghallgatja az eddigi megnyilvánulásaimat, én tudatosan mindenhol a párról beszélek, és azt is kiemelem, hogy hiba, ha csak a nőket vizsgálják, és az összes irányelv úgy kezdődik, hogy a párt kezeljük.

Azt mondja a képviselő asszony, hogy ha lenne minőségbiztosítás, javulnának a számok - hát javulnak. Itt mutattam be, 18 százalékról fölment 26 százalékra az eredményességi ráta *(Sebők Éva közbeszól.)*, a kumulált elveszületési ráta. Mögé tettünk egy informatikát: a német állami medddőségkezelési hálózat szoftverét vettük meg, fordítottuk le magyarra és tettük az EESZT-vel kompatibilissé, úgy, hogy korrekt adataink legyenek, és létrehoztunk egy medddőségkezelési regisztert, ami gyakorlatilag

megegyezik a némettel. Tehát ugyanazt a minőségbiztosítási rendszert üzemeltetjük, mint Németország - remélem, a németeket elég precíznek tartja a képviselő asszony.

Képviselő asszony két dolgot kever össze: a PGT-t meg a PGS-t. A PGT, tehát ha van valamilyen genetikai rizikó, akkor arra célzottan szűrhetők a magyarok, magyar páciensek, és ezt a NEAK finanszírozza. A screening - tehát, hogy 200 genetikai betegségre leszűrjük a gyereket, függetlenül attól, hogy a szülőnek milyen a státusza -, egyelőre csak magánszolgáltatás keretében elérhető, Magyarországon, de ez is elérhető.

A bánásmóddal kapcsolatban azt javaslom, hogy tegyen bejelentést a betegjogi képviselőnek. *(Sebők Éva nevet.)* Nem csak önnek javaslom, hanem mindenkinek, aki úgy érzi, hogy az orvosi kezelés során nem megfelelő bánásmódban részesült. Erre van ott a betegjogi képviselő intézménye, ha orvosszakmai mulasztást talál, akkor pedig a kormányhivatalt, a tisztiorvosi hálózatot tudom javasolni. Megfelelő jogorvoslati fórumok rendelkezésre állnak.

Szabó Timea képviselő asszony, most azon túl, hogy itt virtigli egyházüldözésbe kezdett, minden egyes tagmondatában hazudott valamit. *(Szabó Timea: Jaj, Istenem!)* De most csak két dologra reagálnék. Az egyik a vérplazma. Pont az ellenkezőjét tetszett annak mondani, amit én elmondtam. Én arra utaltam, hogy Magyarországon mi akkor is kitartunk a vérplazma költségtérítése mellett, ha az Európai Unióban van egy olyan tendencia, hogy ezt is teljesen ingyenessé akarják tenni. *(Szabó Timea: De én ezt az egyházaknak üzenve mondtam..)*

DR. TAKÁCS PÉTER államtitkár (Belügyminisztérium): Akkor az egyházak irányítják az Európai Uniót? Nem hiszem. *(Szabó Tímea: Önöket igen.)*

ELNÖK: Kérem, kérem, kérem!

DR. TAKÁCS PÉTER államtitkár (Belügyminisztérium): Az Európai Unió felől jött egy nyomás, hogy azok az országok is tegyék ingyenessé, akik eddig költségtérítést fizettek, és körülbelül négy európai uniós ország van - Németország, Ausztria, Magyarország és azt hiszem, Csehország a negyedik -, ahol rendes költségtérítést fizetnek a plazmáért, ezeket az országokat folyamatosan támadják; nyilvánvalóan amerikai és távol-keleti vérkészítmény-gyártók részéről, hiszen így is csak a 40 százalékát tudja Európa a saját vérplazmájának európai plazmából biztosítani, 60 százalékot már az Egyesült Államokból és Mexikóból hoznak be az itteni gyártókapacitások.

És én ebben is azon az oldalon vagyok, meg a kormány is azon az oldalon van, hogy nem fogjuk ingyenessé tenni, hiszen elemi érdeke mindenkinek, hogy legyen Magyarországon és Európában donortól származó vérplazma.

Az egy ordas hazugság, hogy a plazmaközpont Bayer Zsolt felesége nevén van. Az Országos Vérellátó Szolgálat nem egy plazmaközpont, hanem az Országos Vérellátó Szolgálat. Az egy közintézmény (*Szabó Timea: Az más!*), ami a teljes magyar véréigényt fedezi hosszú évtizedek óta. Az, hogy az Országos Vérellátó Szolgálat munkája során van megmaradt, fölös, friss, fagyasztott plazma, amit ez értékesít, piaci áron immár, nem a szocialista kormányok által kötött olcsóbb áron, hanem piaci áron értékesítik a plazmát. (*Szabó Timea: Össze-vissza beszél.*) Azt tudom, hogy önöknek lehet, hogy nehéz feldolgozni, hogy egy rossz szerződést felmondtunk, és most már a magyar állam számára kedvezőbb szerződést kötött az OVSZ, közbeszerzés keretében. Egyáltalán nem térünk el a jogos átlagértékektől. Ezt szerettem volna kijavítani, mert itt súlyos csúsztatások voltak.

A donorpetesejt-ciklushoz az kellett...- Most nem elég azt mondani, hogy jó, akkor jövő hónaptól legyen Magyarországon is petesejt-donáció, és fizessük, hanem ez

is egy hosszú előkészítő munka volt, hogy technológiailag felkészítsük a meddőségkezelési hálózatot, mert az önök által istenített magánszolgáltatók kapacitásában sem tudtak többet. Emlékeztetném, hogy 6700 ciklusról indultunk, és most több, mint 18 ezret végzünk. Kapacitásbővítést eszközöltünk, beruháztunk, felkészítettük az immár államosított hálózatot technológiailag arra, hogy petesejtfagyasztásra alkalmas legyen - mert embriót fagyasztani sokkal egyszerűbb technológia, petesejtet fagyasztani sokkal bonyolultabb ahhoz, hogy ez működőképes legyen -, és ezzel a munkával most végeztünk. Olyan technológia áll rendelkezésre az állami hálózatban, ami lehetővé teszi a petesejtfagyasztást.

A következő lépés az, hogy ennek a jogszabályi és finanszírozási kereteit megteremtsük. Köszönöm szépen, nagy tisztelettel, elnök úr, mivel a betérjesztők itt ülnek és mindent tudnak a témáról, én megköszönném a lehetőséget. Amennyiben...

ELNÖK: Államtitkár Úr! Tájékoztatom, hogy ez nem előterjesztői zárszó volt, tehát a vitát nem zártam le.

DR. TAKÁCS PÉTER államtitkár (Belügyminisztérium): Én ezt értem.

ELNÖK: Én ezt tovább szeretném folytatni, viszont a kormány részéről, bízom benne, hogy lesz önnek helyettesítése. Tájékoztatom arról is, hogy én nem önnel leveleztem arról, hogy ráér-e vagy nem, akar-e jönni vagy nem, hanem Pintér Sándor miniszter úrnak küldtem felkérést, hogy jelöljön ki valakit, ha ő nem tud megjelenni a bizottság előtt.

Ehhez képest ön itt most elmenekül, gyakorlatilag, a bizottsági ülés elől. *(Dr. Selmeczi Gabriella: Jaj, elnök úr!)* Abban az esetben, ha ön feláll, az ülést berekesztem, és csütörtökre újra összehívom. *(Dr. Selmeczi Gabriella - dr. Takács Péter: Jó.)* Tehát azért mégiscsak... Ne csináljunk már egymásból - de most komolyan mondom - bazári majmot!

Államtitkár Úr! Ez nem az a hely, ahol ön ezt megteheti. Megvolt a lehetősége arra, egyeztettem folyamatosan a kormánypárti képviselőkkel is, a kormánnyal is ebben az ügyben! Ehhez képest nem a miniszter úr, nem ön, hanem önnek egy beosztottja válaszol nekem egy értelmezhetetlen levélben, ahol közli, hogy ön egy óra hosszát ér rá.

De én önt nem szalonnát sütni hívtam, hanem egy nagyon fontos kérdésben kértem azt, hogy végre lássunk tisztán! Ahhoz képest, hogy az ön miniszterelnöke utalta ezt vissza a szakbizottság hatáskörébe, hogy az ön képviselőtársai vagy a kormánypárti képviselők voltak azok, akik benyújtották ezt a törvényjavaslatot, ön most úgy csinál, mintha ez valami kegy lenne, hogy eljön a bizottsági ülésre.

DR. TAKÁCS PÉTER államtitkár (Belügyminisztérium): Ezeket csak ön mondja, elnök úr.

ELNÖK: De nem! Ezt mondja, mert egyszerűen bejelenti, hogy ön most feláll és elmegy. Megteheti, megteheti, de akkor ültessen ide a maga helyére valakit! Azt nem teheti meg, hogy cserben hagyja a bizottságot, és cserben hagyja azt a több tíz- vagy százezer embert, családot, akik most egyszerűen öntől és a bizottságtól várják azt, hogy valójában lássunk tisztán. Tehát gondolja meg, hogy mit csinál, hiszen előre tájékoztattuk a kormányt is, a kormánypártokat is, az ön miniszterét is - gondolom, szóba állnak egymással -, hogy ezt az ülést, szeretnénk, ha érdemben végig tudnánk beszélni. Ehhez képest ön azt mondta, hogy egy óra alatt bőven végzünk mindennel. Nem végeztünk, államtitkár úr. Nem végeztünk.

DR. TAKÁCS PÉTER államtitkár (Belügyminisztérium): Reagálhatok, elnök úr?

ELNÖK: Amennyiben gondolja, persze, természetesen. Öné a szó.

DR. TAKÁCS PÉTER államtitkár (Belügyminisztérium): Először is: kikérem magamnak ezt a hangnemet, meg hogy így kiforgatja azt, amit mondok. Én a bizottságnak mindig rendelkezésére álltam, bármilyen témában, akár rendkívüli jelleggel is. Az, hogy ön kijelölt egy időpontot, velem egyébként nem egyeztetve...- A kolléganőm önt arról tájékoztatta, hogy amennyiben ez lesz az időpont, én egy órát érek rá összesen, mert előre fixált programjaim vannak. A szombathelyi betegeket nem fogom cserben hagyni azért, mert ön a mai napra jelölt ki egy időpontot. Ha csütörtökre újra összehívja, eljövök megint.

A kormány álláspontját itt ismertettem. Ha lesz még kérdés a kormány álláspontjával kapcsolatban, azokat mindet meg fogom válaszolni. De ez az időpont nekem, ez a mai, amit ön jelölt ki, annak ellenére, hogy tájékoztattuk róla, hogy nekem ma milyen szűkös az időbeosztásom, nem alkalmas. Nagyon sajnálom. Ön ennek az ismeretében jelölte ki ezt az időpontot. Ne fordítsa meg, elnök úr, kérem szépen, itt a relációt! Nem úgy volt, hogy velem egyeztetve hozott egy időpontkijelölést, aztán én utána cserben hagyom a bizottságot. Kikérem magamnak! Márpedig most, sajnos, távoznom kell.

A kormány álláspontját ismertettem, írásban is el fogom küldeni ezt a prezentációt, ahogy Komáromi alelnök úr kérte, és a bizottságnak pedig egyebekben nem vagyok tagja. Eddig is rendelkezésre állt a Belügyminisztérium minden egyes bizottsági megkeresésükre, ezután is így lesz. A mai napon nem tudok több időt szakítani, és ezzel ön tisztában volt, amikor kijelölte az időpontot. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Államtitkár Úr! Nem én jelöltem ki az időpontot, hanem a kormánypárti képviselők voltak azok (*Szabó Tímea: Így van!*), akik ezt az időpontot javasolták! - A!

B! - Én nem önnel vagyok ebben a dologban sem vitában, sem levelezésben, hanem az ön miniszterével. Az, hogy az ön minisztere éppen önt jelölte ki arra, hogy a bizottsági ülés előtt megjelenjen, nagyon megtisztelő! Kijelölhetett volna mást is, kijelölhetett volna helyettesítést is. Én nem tudom, önöknél mi a munkabeosztás. Azt sem tudom, hogy valójában ki az, aki a minisztériumot irányítja. Olybá tűnik, hogy ön. Én azt hittem, hogy Pintér Sándor.

Ha ön most feláll és elmegy, tegye meg, csütörtökön 11 órára újra összehívom a rendkívüli bizottsági ülést, mert az elfogadhatatlan különben, hogy egyszerűen azt mondja, önkényesen, hogy feláll és elmegy, és a kormánynak nem lesz képviselete a bizottsági ülés előtt.

DR. TAKÁCS PÉTER államtitkár (Belügyminisztérium): Csütörtök délelőtt tökéletes, mert szabadságon leszek.

ELNÖK: Szuper! Megértettük. Akkor... Államtitkár Úr! Tisztelt Bizottsági Tagok! Amennyiben államtitkár úr távozik, akkor csütörtökön 11 órára újra összehívom ezt a bizottsági ülést, és folytatni fogjuk.

VARGA FERENC (független): Bocsánat! Még egy nagyon rövid kérdést feltehetek államtitkár úrnak? Tényleg egy mondat.

ELNÖK: Mivel államtitkár úr válaszolt, és vetésforgóban kérdezzük, ezért természetesen az ellenzéki képviselőknek lehetőségük van hozzászólni.

VARGA FERENC (független): Ígérem, hogy nem tartom föl, államtitkár úr. Egyetlenegy rövid kérdés. Ezt önök egyszer már beterjesztették a magyar parlament elé, önök megígérték a meddő pároknak, hogy januártól lehetőségük lesz arra, hogy gyermeket vállaljanak. Tud-e dátumot, időpontot megjelölni, hogy azokat a belső vitákat, amelyek önök között vannak, mikorra folytatja le a kormány? Vagy pedig hagyják őket úgymond bizonytalanságban? Ez lenne a kérdésem.

ELNÖK: Államtitkár Úr!

DR. TAKÁCS PÉTER államtitkár (Belügyminisztérium): Nem köztünk van a vita, tehát a képviselő úr ügyesen elrejtett egy hamis állítást a kérdésében. *(Szabó Tímea: Jaj, istenem! Önnek minden kérdés hazugság!)* Ha úgy tesz fel, akkor az, képviselő asszony. Ne háborodjon fel! *(Szabó Tímea: De, felháborodom, mert...)* Társadalmi egyeztetés keretében nyíltak ki a donáció térítésével kapcsolatos kérdések. *(Szabó Tímea távozik az ülésteremből.)* Én ezeket a lehető legrövidebben szeretném lezárni.

Én olyat nem ígértem egyébként, hogy január 1-jétől elérhető lesz, ezt is rosszul idézte a képviselő úr sajnálatos módon. Amint a jogalkotási ciklus végbemegy, még a végrehajtási kormányrendeleteket is el kell fogadni - én azon leszek, hogy ez a lehető leggyorsabban történjen meg. Köszönöm szépen a lehetőséget.

ELNÖK: Államtitkár úr, jó utat kívánunk! A bizottság tagjai, illetve a sajtó jelen lévő munkatársai számára pedig bejelentem, hogy csütörtökön 11 órára újra összehívom a bizottság rendkívüli ülését, és kérem a képviselőket, hogy ne menjenek el, hiszen még van egy napirendi pontunk. *(Rövid szünet. - A kormány képviselői távoznak az ülésről.)*

Egyebek

Tisztelt Bizottsági Tagok! - már aki itt maradt még, és nem menekült el az államtitkár úrral együtt. Tovább folytatjuk a bizottság ülését. A következő napirendi pontunk az egyebek. Én az egyebek megtárgyalását picikét előrébb hoztam, hiszen bejelentettem már, hogy a bizottsági ülésünket tovább fogjuk folytatni. Tehát ezen a héten csütörtökön 11 órakor nyilván az államtitkár urat újra nagy tisztelettel várjuk a bizottság elé.

Kérdezem, hogy másnak van-e egyebek. *(Jelzésre:)* Igen, Sebők Évának. Parancsoljon, öné a szó.

SEBŐK ÉVA (Momentum): Én segítséget szeretnék kérni, mert nem értem, hogy most mit csinálunk. Mindannyian tudjuk, hogy az a beszélgetés, ami itt történik, érdemben nem lesz hatással arra, hogy mikor fog tudni szavazni az Országgyűlés erről az előterjesztésről. Gyakorlatilag most az történik, hogy a bizottságra visszautogatva a kormány húzza az időt, amíg, gondolom, ledílelik az egyházzal, hogy ez átmehessen.

Csütörtökön összejöhetünk, de államtitkár úr elérhetősége csütörtökön attól fog függeni, hogy az egyházakkal való egyeztetések a háttérben hogyan zajlanak. Most segítsen valaki megérteni, hogy gyakorlatilag mi történik, tehát hogy ezt meddig szeretnénk még csinálni, és ki mit vár a csütörtöktől. Én erre őszintén kíváncsi vagyok. Köszönöm.

ELNÖK: Képviselő Asszony! Engedje meg akkor, hogy én segítsék ebben a dologban. Elsősorban, és a parlamentarizmus alapja az, hogy a szakbizottságban a képviselők kérdéseket tehetnek fel, és ezekre a kérdésekre a kormány vagy az előterjesztő érdemi válaszokat ad. Ez nem történt meg, most már formális szinten sem.

Nyilvánvaló módon - ráadásul hozzá kell tennem, hogy nagy tisztelettel veszem azt, hogy vannak olyan kormánypárti képviselők, akik kivárták a bizottsági ülés végét - ez egy 22-es csapdája, hiszen valójában ez a kormánypárti képviselők egy meghatározó részének a törvényjavaslata volt. Feltételezem azt, hogy hogy ez egy jól előkészített törvényjavaslat, ami valami oknál fogva megakadt. Nem akarom újra elismételni, hiszen én is és Szabó Timea képviselő asszony is megtette, ismertettük ennek a folyamatát, de a tény mégiscsak tény marad: nem sikerült ebben az ügyben nemhogy dűlőre jutnunk, hanem valójában a kérdések végére sem.

Tehát én bizottsági elnökként nem fogom azt hagyni, hogy akár államtitkár, akár kormánytag, akár miniszter, átlépve a saját lehetőségeit és hatáskörét, gyakorlatilag egy teljes bizottságból valójában statisztát gyártson. Ez nem az a műfaj. *(Sebők Éva: De ezek vagyunk most.)* Azok vagyunk most, mégis úgy gondolom, kutyakötelessége az államtitkárnak és a kormánynak, hogy azokra a kérdésekre, amelyek a bizottság tagjaiban jelen pillanatban még ott feszülnek, érdemi választ adjon - vagy próbáljon meg választ adni. *(Sebők Éva: Minden egyes perc, ami így telik el, személyes sértés velem szemben és minden egyes nővel szemben!)*

Képviselő Asszony! Nemcsak önnel szemben, bárki mással szemben is. *(Szabó Timea: 250 ezer meddő párral szemben.)* Így van! Tehát én azt hiszem, hogy mi felelősséggel tartozunk - és én ebbe vastagon beleértem a kormánypárti képviselőket is - egyrészt a meddő párok irányába, másrészt a magyar társadalom felé *(Sebők Éva: Nemcsak párok vannak!)*, és mindenki más felé is. Tehát én nagyon szeretném azt, ha ez a csütörtöki bizottsági ülés valójában érdemi eredményt hozna. És most nem akarok én is visszamutogatni, de én úgy értékeltem, hogy maga a miniszterelnök is ezt várja a kormánypárti képviselőktől és magától a kormánytól is. *(Sebők Éva: Ezt ön se hiheti el!)* Köszönöm szépen. *(Jelzésre:)* Szabó Timea képviselő asszony.

SZABÓ TIMEA (Párbeszéd): Köszönöm a szót, elnök úr. Bár államtitkár úr már nincs itt, azért két dolgot szeretnék csak a jegyzőkönyv kedvéért elmondani.

Először is kikérem magamnak azt, hogy Takács Péter államtitkárként nem hajlandó arra válaszolni, hogy mikor folytatják le önök a Fideszen belül ezt az úgynevezett belső vitát, mikor várhatja alsó hangon 500 ezer ember azt - mert ennyi emberről beszélünk, akik a meddőség ellenére gyereket szeretnének -, hogy az Országgyűlés elfogadja ezt a törvényt. Erre Takács Péter közli, hogy nem köztük van a vita. De Orbán Viktor az én azonnali kérdésemre egyenesen állította azt, hogy köztük a Fideszen belül van egy nagyon éles vita - vissza lehet nézni a miniszterelnök úrnak az én kérdésemre adott válaszát -, ezért joggal merül fel a kérdés, hogy meddig fognak önök ezen vitázni, és mikor kerül ez szavazásra...

ELNÖK: Képviselő asszonynak ebben igaza van, bízom benne, hogy csütörtökön erre választ fogunk kapni. Tehát érdemi párbeszédet már nem tudunk folytatni, hiszen az államtitkár úr távozott, mondhatnám azt is, hogy elmenekült a bizottság elől.

SZABÓ TIMEA (Párbeszéd): Jó. Szeretnék még egy dolgot elmondani, szintén a jegyzőkönyv kedvéért. Ez egy 2022. május 11-ei cikk - mert ebben is meghazudtolt engem Takács Péter államtitkár -, amely szerint a bíróság kimondta, hogy Bayer Zsolt felesége a Vérellátó Szolgálat vezetőjeként titokban vérplazmát adott a multiknak. Bayerné dr. Matusovits Andrea a Válasz Online újságíróját beperelte az állításai miatt,

és vesztett. Kiderült, hogy valóban a piaci ár fölött, ráadásul titokban adott el és üzletelt vérplazmával Bayer Zsolt felesége. Ezután azt állítani, hogy én hazudok, minimum felelőtlenség egy kormánypárti államtitkár részéről. Csak szerettem volna...

ELNÖK: Képviselő Asszony! Ez már nem az egyebek műfaja.

SZABÓ TIMEA (Párbeszéd): Nem, ez még az előző napirendi pont műfaja.

ELNÖK: Az már nem működik!

SZABÓ TIMEA (Párbeszéd): Csak szerettem volna ezt elmondani, én ezzel be is fejeztem...

ELNÖK: Köszönöm szépen.

SZABÓ TIMEA (Párbeszéd): ...mert nem szeretem, ha nyilvánosan meghazudtolnak. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm. Erre, bízom benne, hogy csütörtökön 11 órától lehetősége lesz mindenkinek.

Az ülés berekesztése

Én ezzel a bizottsági ülést bezárom, és még egyszer: csütörtökön 11 órakor tovább fogjuk folytatni. Köszönöm mindenkinek a mai napot.

(Az ülés befejezésének időpontja: 11 óra 18 perc)

Varga Zoltán
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezetők: Barna Beáta és Farkas Cecília